

Jaroslav FIALA : Cesta ke Karibské krizi. Příspěvek k vývoji zahraniční politiky Spojených států vůči Kubě a Sovětskému svazu v letech 1961 – 1962. Magisterská diplomová práce, FFUK, Ústav světových dějin, Seminář nejnovějších dějin; Praha, 2007, 216 str. rkp.;

Karibská krize na podzim roku 1962 byla zřejmě jedním z nejvýznamnějších konfliktů studené války. Této skutečnosti odpovídá i trvalý zájem světové historiografie, která již delší dobu může pracovat s odtajněnými dokumenty obou zúčastněných velmocí a s osobními svědectvími většiny aktérů. Dokladem tohoto zájmu je i magisterská práce kolegy Jaroslava Fialy „Cesta ke Karibské krizi. Příspěvek k vývoji zahraniční politiky Spojených států vůči Kubě a Sovětskému svazu v letech 1961 – 1962.“ Autor své téma zasadil do širšího kontextu tehdejší bipolarity mezinárodních vztahů a soudobého teoretického diskurzu o charakteru severoamerické zahraniční politiky.

Zvolenému úhlu pohledu odpovídá i struktura textu. Po kvalitním přehledu vývoje interpretačního přístupu k dějinám studené války s akcentem na vztahy mezi Spojenými státy a Sovětským svazem v letech 1961 – 1962, následuje shrnutí kubánské otázky v konceptu severoamerické zahraniční politiky do roku 1961, analýza prvních kroků Kennedyho administrativy, detailní rozbor okolností neúspěchu vylovení v Zátocě svíní, kritický nástin průběhu vídeňského summitu Kennedyho a Chruščova a vyvrcholení tzv. druhé berlínské krize. Závěrečné dvě kapitoly jsou již věnovány problematice jaderné rovnováhy, odzbrojovacím jednáním a vlastnímu průběhu Karibské krize v roce 1962. V této souvislosti jsem ocenil Fialův přístup k tématu, kdy se nespokojil s narativním výkladem, ale s pomocí G.T. Allisona, S. Guzziniho a J.D. Steibrunera se úspěšně pokusil o uchopení problému racionálního rozhodování v mezinárodních vztazích. S předloženými závěry o vzájemně provázaném komplexu důvodů, které motivovaly Chruščovovo rozhodnutí o rozmístění jaderných raket na Kubě, které jsou bezpečně ukotvené v pramenech a v literatuře, lze zcela souhlasit.

Seznam použité literatury a pramenů dokládá autorovu velmi dobrou orientaci v relevantní literatuře a nemělo by smysl poukazovat na některé chybějící tituly. (Fiala využil svého studijního pobytu ve Velké Británii a pracoval s velkým množstvím titulů britské provenience.) Předložený rukopis má i dobrou stylistickou úroveň s minimem gramatických chyb a překlepů.

Lze tedy shrnout : magisterská práce Jaroslava Fialy svými parametry odpovídá všem nárokům, které jsou požadovány od absolventského opusu Karlova učení a proto ji mohu odpovědně doporučit k závěrečné obhajobě před státní zkušební komisí. Navrhuji klasifikaci výborně !

V Praze, 23. května 2007

Prof. PhDr. Vladimír Náleýka, CSc

